

8/9. Het Woord van God. Christus' rechtvaardiging van zijn uitspraken over zichzelf

In het Oude Testament (OT) en het Nieuwe Testament (NT) staat het woord van God centraal. Een voorbeeld hiervan vinden we al in Genesis: 'God zei: "Er moet licht komen," en er was licht' (Genesis, 1: 3). Het woord van God heeft scheppingskracht. Door te spreken brengt God de wereld voort en alle dingen die zich in deze wereld aan ons vertonen. In het OT zijn de meeste woorden gericht tot de profeten, maar soms ook direct tot de mensen, zelfs tot moordenaars. "Toen vroeg de Heer aan Kaïn: "Waar is Abel, je broer?". In het NT is Jezus het sprekende Woord van God, en dus God zelf. Dit maakt Johannes ons duidelijk in de eerste regels van zijn evangelie. "In het begin was het Woord, het Woord was bij God en het Woord was God...In het Woord was leven" (Joh. 1: 1,4). Hieruit weten we dat God het Leven is. Als levende mensen weten we wat dat betekent: we voelen het zelf als we zeggen: 'we zijn levende mensen'. Wanneer God het Leven is, en wij uit dit Leven voortkomen dan zijn wij 'een mens die God kent.' "Omdat ik alles wat ik van de Vader heb gehoord, aan jullie bekend gemaakt heb" (Joh. 15: 15).

Ons leven is eindig en verschilt van het oneindige leven van God. Een eindig leven kan zichzelf het leven niet geven, het heeft het fundament niet in zich zelf. Het is eindig en kent gebreken, behoeften en verlangens (honger, dorst, liefde, geborgenheid). En omdat ons leven zichzelf het leven niet kan geven, daarom kan ons leven slechts leven in het Oneindige Leven van God dat nooit ophoudt het leven te geven. Het Woord, waarover Johannes spreekt, heeft betrekking op Jezus, voortgekomen uit het Absolute Leven van de Vader als de 'Enige Eerstgeboren Zoon'. Dit Woord brengt het leven voort. 'Bij' God zijn betekent: 'in en van God zijn.' Dit komt ook tot uitdrukking in het lied dat het Andreaskoor regelmatig zingt: 'Wanneer wij leven, leven wij van God, wanneer wij sterven, sterven wij voor God'. Wij zijn kinderen van God: "En noem niemand op aarde vader, want jullie hebben maar één Vader, de Vader in de hemel" (Matteüs, 23: 9).

Jezus, voortgekomen uit het Absolute Leven van de Vader kent God: "Ik ken hem, omdat ik bij hem vandaan kom" (Joh. 7: 29). Regelmatig zegt Jezus: 'Hij: die mij heeft gezonden heeft'. Over deze woorden legt Hij getuigenis af. Een beroep op minstens twee getuigen om de waarheid van iets vast te stellen, zoals bij de rechtbank, is hier niet nodig. "De Vader ... getuigt over mij" (Joh. 8: 18). En omdat de Vader door Jezus spreekt, daarom is het spreken van Jezus de waarheid. "Ik zegwat ik gehoord heb van Hem die Mij gezonden heeft, en Hij is betrouwbaar" (Joh. 8:26). Hiermee heeft Jezus zijn onderricht duidelijk verantwoord. "Wat ik onderwijs heb ik niet van mijzelf, maar van hem die mij gezonden heeft" (Joh. 7: 16). "Alles wat ik zeg, zeg ik zoals de Vader het Mij verteld heeft" (Joh. 12: 50). 'De Vader en ik zijn één' (Joh. 10:30). Hierdoor is de Zoon in de Vader en de Vader in de Zoon.

Maar hoe kunnen wij het spreken van God horen en weten dat het God is die spreekt? En hoe kunnen wij weten dat Hij die Zijn woorden spreekt Zijn Woord is? Daarover een volgende keer meer.

Bron: Michel Henry (2016), *Woorden van Christus*. Kampen: Van Warven.

SV

Uit: Andreasblad nr. 16, 18 november 2017